

Рішення спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Спеціалізована вчена рада ДФ 70.895.059 Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький, прийняла рішення про присудження **Вжешневській Оксані Миколаївні** ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право на підставі прилюдного захисту дисертації – «**Адміністративно-правові засади забезпечення цифровізації діяльності органів публічної адміністрації в Україні**».

«14» травня 2025 року.

Вжешневська Оксана Миколаївна, 1990 року народження, громадянка України. Освіта вища: у 2018 році з відзнакою закінчила Хмельницький університет управління та права, за спеціальністю «Правознавство», здобувши кваліфікацію юриста.

З липня 2024 року по теперішній час – перша заступниця голови Хмельницької обласної державної адміністрації.

Аспірантка Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Дисертацію виконано у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький.

Науковий керівник: **БУХАНЕВИЧ Олександр Миколайович**, професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, заслужений юрист України.

Здобувачка має 7 наукових публікацій, зокрема: три наукових статті, опублікованих в наукових фахових виданнях, визнаних МОН України, та чотири тези доповідей, опублікованих на науково-практичних конференціях:

1. Вжешневська О.М. Поняття та ознаки цифровізації як правової категорії. Юридичний науковий електронний журнал. 2023. № 6. С. 813–815. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-6/195> URL: http://lsej.org.ua/6_2023/195.pdf

2. Вжешневська О. М. Суб'єкти адміністративно-правового забезпечення цифровізації діяльності органів публічної адміністрації в Україні. Правові новели. 2024. № 23. С. 327-333. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2024.23.41>. URL : http://www.legalnovels.in.ua/journal/23_2024/43.pdf

3. Вжешневська О. М. Напрями удосконалення законодавства щодо забезпечення цифровізації в діяльності органів публічної адміністрації. Право та державне управління. 2024. № 2. С. 308-313. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdu.2024.2.40>. URL : http://www.pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/2_2024/2_2024.pdf.

4. Вжешневська О.М. Теоретико-правові підходи до визначення цифровізації як засобу трансформації державного управління. Юридичні науки: проблеми та перспективи : матеріали міжнародної науково-практичної

конференції (м. Запоріжжя, 24–25 лютого 2023 р.). Запоріжжя, 2023. С. 432–435.

5. Вжешневська О.М. Щодо правових засад впровадження цифрових технологій в діяльність органів публічної влади. Актуальні питання розвитку юридичної науки в період воєнного стану: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 17 травня 2024 р.). Львів - Торунь : Liha-Pres, 2024. С. 232-236.

6. Vzheshnevskaya O.M. On the issue of decentralization of public administration through digital technologies. International scientific conference The latest law developments : Conference Proceedings (April 3–4, 2024. Wloclawek, Republic of Poland). Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2024. 272 pages. DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-64>. P. 265-268.

7. Вжешневська О. До питання про повноваження Міністерства цифрової трансформації України. Актуальні питання адміністративного права та процесу в умовах воєнного стану: збірник матеріалів Х Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених (в авторській редакції), (м. Кропивницький, 06 грудня 2024 року). Кропивницький, 2024. С. 372-375.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

Рецензентка – кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова **Олена Олександрівна ГАЛУС**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У дослідженні запропоновано передати частину повноважень Міністерства цифрової трансформації України іншим органам публічного управління та саморегульованим організаціям, проте недостатньо уваги приділено механізму такого перерозподілу та потенційним ризикам.

2. Авторка справедливо зазначає про необхідність підвищення цифрової грамотності як державних службовців, так і громадян, проте недостатньо розкрито конкретні механізми та інструменти такого навчання».

Рецензентка – кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова **Роман Олександрович ГАВРІК**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У висновках авторка обґрунтовує необхідність доповнення Закону України «Про Національну програму інформатизації» та розробки Концепції цифровізації публічного управління, однак не встановлює співвідношення між цими нормативними актами. Залишається незрозумілим, як запропоновані зміни до Закону будуть узгоджуватися з положеннями Концепції, і яким чином уникнути дублювання правових норм, на усунення якого, власне, і спрямовані ці пропозиції. Доцільно було б уточнити ієрархію зазначених нормативних актів та механізми їх взаємодії.

2. Дисертантка пропонує перерозподіл повноважень Мінцифри України шляхом делегування сервісних повноважень до інших служб та організацій, проте не визначає критеріїв такого делегування та не конкретизує, які саме

реєстри і за якими принципами мають бути передані. Також не розкрито механізми співпраці та координації між Мінцифри та суб'єктами, яким делегуються повноваження, що може призвести до фрагментації та неузгодженості в управлінні електронними реєстрами. Це особливо важливо з огляду на потребу синхронізації електронних реєстрів, зазначену в запропонованих повноваженнях Кабінету Міністрів України».

Офіційна опонентка – докторка юридичних наук, професорка, професорка кафедри кримінального права, кримінології, цивільного та господарського права Вищого навчального закладу «Національна академія управління» **Валерія Олександрівна РЯДІНСЬКА**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У підрозділі 1.2 дисертаційного дослідження авторка детально аналізує становлення та розвиток впровадження цифрових технологій в діяльність органів публічної адміністрації. Авторка відзначає нові перспективи для розвитку цифрових технологій та правову основи для такого розвитку. Зокрема, дисертантка вказує на доцільність вирішення як організаційно-технічних, так і правових проблем цифровізації діяльності органів публічної влади.

Організаційно-технічна складова визначена на рівні програмних документів та стратегій цифровізації як всього механізму публічного управління, так і окремих органів публічної влади. Вказуючи на наявність значної кількості декларативних, відсильних норм у спеціальних законах щодо механізму

контролю за наданням електронних публічних послуг, веденням публічних електронних реєстрів та заходів юридичної відповідальності, авторкою запропоновано розробити та прийняти підзаконні нормативно-правові акти на виконання відповідних норм закону. Проте у подальшому пропозиція авторки зводиться виключно до розробки єдиних стандартів і критеріїв проведення моніторингу ведення публічних електронних реєстрів та створення реєстрової інформації. Пропозиція мала б більш завершений характер у випадку конкретизації переліку підзаконних нормативно-правових актів, які доцільно розробити або в які потрібно внести зміни та на виконання яких статей законів. В представленому на розгляд вигляді, на наш погляд, не вистачає завершеності авторського бачення вирішення правових проблем.

2. Однією з пропозицій авторки є внесення змін до Закону України «Про державну службу» в частині закріплення вимог про підвищення рівня професійної компетентності у сфері застосування цифрових інструментів. В цілому погоджуючись з необхідністю підвищення такої кваліфікації, було б доцільним врахувати технічну та практичну сторони створення цифрових робочих місць та їх вплив на організаційну структуру органів публічного адміністрування, побудову мережевого адміністрування.

3. Авторкою визначено, що умовою цифровізації як правової категорії (засобу інтеграції цифрових технологій у всі сфери суспільного життя,

налагодження електронно-комунікаційного обміну між органами державної влади, місцевого самоврядування та фізичними особами, суб'єктами господарювання, інститутами громадянського суспільства за допомогою інформаційно-комунікативних технологій з метою формування нового типу держави) є забезпечення рівності індивідів у цифровому суспільстві (цифрова рівність). Погоджуючись з критерієм цифрової рівності, слід вказати на відсутність конкретних пропозицій у роботі щодо правових засобів досягнення рівності індивідів у цифровому суспільстві. Зокрема, аналізуючи моделі цифровізації публічного адміністрування у країнах ЄС, авторка не зачіпає питання забезпечення рівності громадян в інформаційному суспільстві. 4. Пропонуючи власну класифікацію суб'єктів забезпечення цифровізації публічного адміністрування на дві групи: суб'єкти загальної (Верховна Рада України, Президент України, КМУ) та спеціальної компетенції (Мінцифри; Нацкомунікацій; Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Міністерство юстиції України, Міністерство економіки України, Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство соціальної політики, Міністерство фінансів України, Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості України, відповідні служби та агентства) та виокремлення учасників відносин у сфері цифровізації (громадський сектор, суб'єкти господарювання, фізичні особи як споживачі електронних публічних послуг або такі, що забезпечують сервісну складову з цифровізації публічного адміністрування), авторка не враховує таких суб'єктів, які забезпечують координацію між органами публічного управління у сфері цифровізації. Також виходячи з запропонованої авторкою класифікації, є незрозумілим, яке місце займають у цій системі органи місцевого самоврядування. Адже вони після реформи децентралізації та внесення змін у законодавство про місцеве самоврядування мають повноваження у сфері публічного адміністрування».

Офіційна опонентка – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Навчально-наукового інституту права Сумського державного університету, **Людмила Дмитрівна РУДЕНКО**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. На сторінці 67 дисертантка зазначає: «Цифровізація охоплює всі інститути державної влади: законодавчу, виконавчу та судову. У сенсі публічного управління цифровізація має місце у сфері діяльності органів виконавчої влади». Це твердження потребує уточнення, оскільки містить певну суперечність: спочатку стверджується про охоплення цифровізацією всіх інститутів державної влади, а далі увага акцентується виключно на виконавчій владі. У роботі варто було б більш чітко визначити, яким чином цифровізація впливає на діяльність законодавчих та судових органів і чому основна увага в дослідженні приділяється саме виконавчій гілці влади.

2. На сторінках 80-81 авторка зазначає: «Одним із проблемних напрямків роботи Державної архівної служби є цифровізація всіх паперових архівних документів, впровадження електронної системи доступу до електронних архівів. Також спостерігається тенденція перманентного недостатнього фінансування цифровізації діяльності Державної архівної служби». Однак це твердження недостатньо підкріплено конкретними фактичними даними щодо обсягів фінансування, відсотка оцифрованих документів порівняльного аналізу з міжнародним досвідом у цій сфері. Відсутність кількісних показників знижує аргументаційну силу цього твердження та не дозволяє повною мірою оцінити масштаб згаданої проблеми.

3. Дисертантка пропонує впровадити інституцію параюристів для правового виховання та навчання цифровій грамотності громадян, однак недостатньо розкриває механізми їх підготовки, фінансування та правового статусу. Доцільно було б більш детально розглянути організаційно-правові аспекти функціонування цього інституту».

Голова ради – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, **Олександр Олексійович БРИГІНЕЦЬ**. Виступ позитивний без зауважень.

Результати голосування:

«За» **5** членів ради,
«Проти» **НЕМАЄ**.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує **Вжешневській Оксані Миколаївні** ступінь доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Голова спеціалізованої
вченої ради ДФ 70.895.059

Олександр БРИГІНЕЦЬ